HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a noua extinsă)

11 decembrie 2024*

„Drept instituțional – Acord încheiat între Consiliu și organizații sindicale sau profesionale pentru punerea în aplicare a articolului 10c din statut – Procedură de verificare a criteriilor pentru recunoașterea și reprezentativitatea organizațiilor sindicale sau profesionale – Notă de informare cu privire la rezultatele procedurii de verificare – Obligația de motivare – Principiul bunei administrări – Principiul executării cu bună-credință – Libertatea sindicală”

În cauza T-179/23,

Federația Funcției Publice Europene – secția Consiliu (FFPE – secția Consiliu), cu sediul în Bruxelles (Belgia), reprezentată de A. Champetier și S. Rodrigues, avocați,

reclamantă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de M. Bauer și I. Demoulin, în calitate de agenți,

pârât,

TRIBUNALUL (Camera a noua extinsă),

compus din domnii S. Papasavvas, președinte, L. Truchot (raportor), H. Kanninen, M. Sampol Pucurull și T. Tóth, judecători,

grefier: domnul L. Ramette, administrator,

având în vedere Ordonanța din 9 iunie 2023, FFPE secția Consiliu/Consiliul (T-179/23 R, nepublicată, EU:T:2023:328),

având în vedere faza scrisă a procedurii,

în urma ședinței din 12 iulie 2024,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

1 Prin acțiunea sa, reclamanta, Federația Funcției Publice Europene – secția Consiliu (FFPE – secția Consiliu), solicită, pe de o parte, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea notei Consiliului Uniunii Europene din 3 aprilie 2023 referitoare la rezultatul celei de a doua proceduri de verificare care a vizat-o, în măsura în care prin aceasta se suspendă drepturile care îi fuseseră conferite în calitate de organizație sindicală sau profesională (denumită în continuare „OSP") reprezentativă (denumită în continuare „decizia atacată") și, pe de altă parte, în temeiul articolului 268 TFUE, repararea prejudiciului moral pe care l-ar fi suferit ca urmare a acestui fapt.

I. Istoricul litigiului

2 Potrivit articolului 10c din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul"), „[f]iecare instituție poate încheia acorduri privind personalul său cu [OSP] reprezentative din cadrul său. Astfel de acorduri nu pot avea drept consecință o modificare a statutului sau un angajament bugetar și nici nu pot privi funcționarea instituției. Acțiunile [OSP] reprezentative semnatare respectă competențele statutare ale comitetului pentru personal".

3 În vederea punerii în aplicare a acestei dispoziții, la 28 martie 2006, Consiliul și mai multe OSP ale Secretariatului General al Consiliului (SGC), printre care și reclamanta, au semnat la Bruxelles (Belgia) un document intitulat „Acord între Consiliul Uniunii Europene și organizațiile sindicale sau profesionale ale personalului Secretariatului General al Consiliului", în vederea stabilirii criteriilor pentru recunoașterea și reprezentativitatea OSP ale Consiliului (denumit în continuare „acordul").

4 Pe de o parte, articolul 2 din acord, referitor la recunoașterea OSP, prevede principiul unei recunoașteri oficiale a OSP ale personalului SGC. Astfel, articolul 2 alineatul (2) litera (f) din acord precizează că sunt recunoscute acele OSP care prezintă dovada că dispun în cadrul SGC de cel puțin 60 de aderenți care au statutul de alegător și de eligibil la alegerile comitetului pentru personal și care sunt cu cotizația la zi pentru OSP din care fac parte (denumit în continuare „pragul de recunoaștere").

5 În conformitate cu articolul 13 din acord, OSP recunoscute beneficiază de posibilitatea de a utiliza mijloacele de traducere, de reproducere, de difuzare și de comunicare ale SGC, inclusiv o „pagină principală" pe site-ul său intranet, de a organiza reuniuni în afara orelor de lucru în locațiile SGC, de a dispune de un birou standard care să fie împărțit cu celelalte OSP recunoscute și de a acorda responsabililor sau delegaților acestora un concediu special care nu depășește patru zile pe an pentru a le permite să participe la adunări sau la congrese sindicale în afara SGC, precum și concedii speciale de formare pentru formarea sindicală în același mod ca pentru formarea profesională.

6 Pe de altă parte, articolul 4 alineatul (1) din acord, referitor la reprezentativitatea OSP, prevede că Consiliul recunoaște ca fiind reprezentative în cadrul SGC OSP-urile recunoscute, cu condiția ca acestea să dispună în cadrul acestei instituții de cel puțin 300 de aderenți care au statutul de alegător și de eligibil la alegerile comitetului pentru personal și care sunt la zi cu cotizația la OSP din care fac parte, inclusiv foști funcționari sau alți agenți ai SGC, titulari ai unei pensii comunitare și aderenți ai unei OSP, în limita a maximum 50 de aderenți (denumit în continuare „pragul de reprezentativitate").

7 Potrivit unui document anexat la acord și intitulat „Modalități privind punerea la dispoziția OSP reprezentative de resurse în sensul articolului 4 din acord” (denumită în continuare „anexa”), OSP reprezentative ale SGC beneficiază de punerea la dispoziție temporară de membri ai personalului, de servicii de secretariat, de birouri echipate și de telefoane mobile pentru fiecare agent pus la dispoziție cu normă întreagă, precum și de acces colectiv la un spațiu polivalent de 27 m^2.

8 În plus, articolul 5 alineatul (1) din acord, referitor la verificarea anumitor criterii de recunoaștere și de reprezentativitate a OSP, prevede că numărul de aderenți ai OSP semnatare ale acordului (denumite în continuare „OSP cosemnatare”) este comunicat prin declarație pe propria răspundere a președintelui fiecăreia dintre aceste OSP unui organism independent ales de comun acord, precizând numărul acelora dintre ei care au calitatea de funcționar sau de alt agent al SGC și numărul de persoane care au calitatea de fost funcționar sau de alt agent al SGC titular al unei pensii comunitare.

9 Această dispoziție prevede de asemenea că organismul independent menționat la punctul 8 de mai sus trebuie să verifice dacă OSP cosemnatare ating printre altele pragurile de recunoaștere și de reprezentativitate și să stabilească ponderea relativă a fiecărei OSP reprezentative (denumită în continuare „procedura de verificare”). La finalul acestei proceduri de verificare, organismul respectiv trebuie să notifice OSP în cauză și autorității împuternicite să facă numiri rezultatul constatărilor sale, fără a divulga însă niciuna dintre informațiile obținute în cadrul acestei proceduri.

10 În sfârșit, articolul 5 alineatul (3) primul paragraf din acord prevede că declarația pe proprie răspundere menționată la punctul 8 de mai sus și procedura de verificare se efectuează la fiecare trei ani și cu ocazia oricărei cereri de aderare a unei noi OSP la acord.

11 Printr-o notă din 29 martie 2022, Direcția generală „Dezvoltare organizațională și servicii” a SGC a informat OSP cosemnatare cu privire la punerea în aplicare a unei proceduri de verificare în temeiul articolului 5 din acord.

12 La 3 și 17 mai 2022, SGC a organizat reuniuni cu OSP cosemnatare, în cadrul cărora le-a prezentat proiectul scrisorii de misiune care trebuia adresat organismului independent menționat la articolul 5 din acord (denumită în continuare „prima scrisoare de misiune”). În cadrul acestor reuniuni, reprezentanții celor trei OSP cosemnatare și-au exprimat dorința ca data de referință care trebuia luată în considerare de organismul menționat pentru întocmirea listelor aderenților acestora (denumită în continuare „prima dată de referință”) să fie stabilită pentru 31 iulie 2022.

13 La 17 iunie 2022, SGC a informat OSP cosemnatare în esență că un executor judecătoresc cu sediul la Bruxelles (denumit în continuare „executorul judecătoresc”) acceptase să efectueze procedura de verificare și că prima dată de referință era stabilită pentru 31 mai 2022.

14 În cursul lunii septembrie 2022, executorul judecătoresc a examinat, în cadrul procedurii de verificare menționate la punctul 13 de mai sus (denumită în continuare „prima procedură de verificare”), informațiile comunicate de OSP cosemnatare pentru a aprecia dacă acestea atingeau pragurile de recunoaștere și de reprezentativitate.

15 La 20 octombrie 2022, executorul judecătoresc a întocmit un proces-verbal din care reiese că, la data de 31 mai 2022, reclamanta nu atinsese pragul de recunoaștere și nici, în consecință, pragul de reprezentativitate (denumit în continuare „primul proces-verbal”).

16 Printr-o notă din 24 noiembrie 2022 (denumită în continuare „nota din 24 noiembrie 2022”), secretara generală al Consiliului a luat act printre altele de faptul că reclamanta nu îndeplinea criteriile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) litera (f) și la articolul 4 alineatul (1) din acord și a invitat-o să se conformeze criteriilor menționate în termen de trei luni, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 6 alineatul (1) primul paragraf din acord.

17 La 30 noiembrie 2022, SGC a difuzat pe intranet un anunț potrivit căruia, spre deosebire de celelalte două OSP cosemnatare, reclamanta nu mai atingea pragurile de recunoaștere și de reprezentativitate prevăzute de acord și dispunea de un termen de trei luni pentru a remedia această situație.

18 La 16 ianuarie 2023, SGC a adresat reclamantei un nou proiect de scrisoare de misiune destinat executorului judecătoresc în vederea unei noi verificări a situației sale în raport cu pragurile de recunoaștere și de reprezentativitate (denumită în continuare „a doua procedură de verificare”).

19 La 19 ianuarie 2023, SGC și reclamanta au participat la o reuniune în cursul căreia, pe de o parte, reclamanta a solicitat ca, în cadrul celei de a doua proceduri de verificare, executorul judecătoresc să întocmească lista aderenților săi pe baza unei date de referință (denumită în continuare „a doua dată de referință”) ulterioară datei de 17 aprilie 2023 și, pe de altă parte, SGC a indicat că, potrivit interpretării sale cu privire la acord, această a doua dată de referință trebuia stabilită la 28 februarie 2023, pentru motivul că data respectivă corespundea finalului termenului de trei luni declanșat prin nota din 24 noiembrie 2022.

20 În luna martie 2023, executorul judecătoresc a examinat, în cadrul celei de a doua proceduri de verificare, informațiile comunicate de reclamantă.

21 La 28 martie 2023, executorul judecătoresc a transmis reclamantei un al doilea proces-verbal, datat 27 martie 2023, din care reieșea că, având în vedere listele oficiale ale funcționarilor și ale altor agenți și ale foștilor funcționari și ale altor agenți adoptate la 28 februarie și, respectiv, la 1 martie 2023, reclamanta îndeplinea condițiile de recunoaștere prevăzute de acord, inclusiv criteriul prevăzut la articolul 2 alineatul (2) litera (f) din acord, dar nu atingea pragul de reprezentativitate prevăzut la articolul 4 alineatul (1) din acordul menționat (denumit în continuare „al doilea proces-verbal”).

22 Prin decizia atacată, SGC a informat reclamanta cu privire la suspendarea drepturilor pe care le deținea în temeiul articolului 14 din acord în calitate de OSP reprezentativă. Pe de altă parte, acesta a informat-o cu privire la menținerea în beneficiul său a resurselor prevăzute la articolul 13 din acord în calitate de OSP recunoscută.

II. Concluziile părților

23 Reclamanta solicită Tribunalului:

– anularea deciziei atacate;

– obligarea Consiliului la plata unui euro simbolic pentru repararea prejudiciului moral pretins suferit;

– obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

24 Consiliul solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii;

– obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

A. Cu privire la concluziile în anulare

25 În susținerea concluziilor în anulare, reclamanta invocă în esență trei motive, care sunt întemeiate, primul, pe o încălcare a articolului 5 din acord și pe neregularități în cadrul primei proceduri de verificare, al doilea, pe încălcarea spiritului de cooperare loială care decurge din acordul menționat, a principiului bunei administrări, a principiului proporționalității, precum și a principiului executării cu bună-credință a convențiilor și, al treilea, pe încălcarea dreptului fundamental la libertatea sindicală.

26 În plus, ca răspuns la o măsură de organizare a procedurii, reclamanta a invocat în esență un al patrulea motiv, întemeiat pe motivarea insuficientă a deciziei atacate.

27 Din moment ce, potrivit unei jurisprudențe constante, nemotivarea sau motivarea insuficientă ține de încălcarea normelor fundamentale de procedură, în sensul articolului 263 TFUE, și constituie un motiv de ordine publică ce trebuie, dacă este cazul, să fie invocat din oficiu de instanța Uniunii Europene (a se vedea Hotărârea din 12 iulie 2023, Eurecna/Comisia, T-377/21, EU:T:2023:398, punctul 18 și jurisprudența citată), Tribunalul consideră oportun, ținând seama de împrejurările speciale ale speței, să se pronunțe cu privire la al patrulea motiv înainte de a examina în mod succesiv celelalte trei motive invocate de reclamantă.

1. Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe motivarea insuficientă a deciziei atacate

28 Reclamanta susține în esență că, întrucât validitatea deciziei atacate era condiționată de nerespectarea pragului de reprezentativitate, al doilea proces-verbal ar fi trebuit să menționeze în mod clar numărul precis de aderenți pe care executorul judecătoresc îl reținuse pentru a ajunge la concluzia că nu atinsese acest prag. Astfel, ea nu ar fi în măsură să cunoască nici motivele pentru care nu ar fi atins acest prag, nici, în consecință, justificarea esențială a deciziei atacate, astfel încât să îi permită să își apere drepturile, cu încălcarea obligației de motivare care însoțește actele instituțiilor Uniunii.

29 Consiliul contestă afirmațiile reclamantei.

30 În această privință, potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea actelor instituțiilor Uniunii impusă la articolul 296 TFUE și la articolul 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de justificările măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul. Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații pe care îl pot avea destinatarii actului sau alte

persoane vizate în mod direct și individual de actul respectiv. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care problema dacă motivarea unui act respectă condițiile dispozițiilor citate anterior trebuie apreciată nu numai prin prisma modului său de redactare, ci și în funcție de contextul său, precum și de ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 31 mai 2018, Groningen Seaports ș.a./Comisia, T-160/16, nepublicată, EU:T:2018:317, punctul 78).

31 În plus, lipsa motivării poate fi constatată chiar și atunci când decizia în discuție cuprinde anumite elemente de motivare. Astfel, o motivare contradictorie sau neinteligibilă echivalează cu o lipsă a motivării. Același lucru este valabil atunci când elementele de motivare care figurează în decizia în discuție sunt atât de lacunare, încât nu permit nicidecum destinatarului său, în contextul adoptării acesteia, să înțeleagă raționamentul autorului său (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iunie 2020, Comisia/Di Bernardo, C-114/19 P, EU:C:2020:457, punctul 55 și jurisprudența citată).

32 În speță, în primul rând, se precizează în decizia atacată că executorul judecătoresc desemnat să efectueze a doua procedură de verificare și-a prezentat raportul la 28 martie 2023 și, potrivit acestui raport, reclamanta îndeplinea condițiile pentru a fi considerată o OSP recunoscută, dar nu o OSP reprezentativă.

33 În al doilea rând, din indicațiile care figurează în al doilea proces-verbal, la care decizia atacată se referă în mod expres, reiese că, având în vedere în special o listă oficială a funcționarilor și a altor agenți ai SGC adoptată la 28 februarie 2023 și o altă listă oficială a foștilor funcționari și a altor agenți ai SGC adoptată la 1 martie 2023, pe de o parte, reclamanta atingea pragul de recunoaștere de cel puțin 60 de aderenți prevăzut la articolul 2 alineatul (2) litera (f) din acord și, pe de altă parte, ea nu atingea pragul de reprezentativitate de cel puțin 300 de aderenți care au statutul de alegător și de eligibil la alegerile comitetului pentru personal și care sunt la zi cu cotizațiile, prevăzut la articolul 4 alineatul (1) din acord, fără ca diferența constatată să fie mai mică de 20 de aderenți.

34 Astfel, este necesar să se constate că decizia atacată, adoptată în temeiul acordului pe care reclamanta l-a cosemnat, a intervenit după ce executorul judecătoresc i-a adresat, la 28 martie 2023, al doilea proces-verbal, într-un context pe care îl cunoștea.

35 În plus, decizia atacată, făcând referire printre altele la acord și la al doilea proces-verbal, a prezentat atât elementele juridice, cât și pe cele factuale care aveau o importanță esențială în economia acestei decizii și care puneau atât reclamanta, cât și Tribunalul în măsură să aprecieze legalitatea acesteia.

36 Este adevărat că nici decizia atacată, nici al doilea proces-verbal, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) al doilea paragraf din acord, nu menționează numărul exact de aderenți pe care executorul judecătoresc l-a reținut pentru a ajunge la constatarea că reclamanta nu atingea pragul de reprezentativitate.

37 Cu toate acestea, din coroborarea deciziei atacate cu al doilea proces-verbal reiese că numărul de aderenți ai reclamantei luat în considerare de executorul judecătoresc era, pe de o parte, egal sau superior pragului de recunoaștere și, pe de altă parte, inferior pragului de reprezentativitate, fără ca diferența constatată să fie mai mică de douăzeci de aderenți, respectiv un număr de aderenți cuprins între 60 și 280.

38 Astfel, motivarea deciziei atacate nu este nici contradictorie, nici neinteligibilă și evidențiază raționamentul autorului său în mod clar și neechivoc.

39 În consecință, al patrulea motiv, întemeiat pe o motivare insuficientă, trebuie respins ca nefondat.

2. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 5 din acord și pe neregularități în cadrul primei proceduri de verificare

40 Primul motiv cuprinde în esență două aspecte, care sunt întemeiate, primul, pe o încălcare a articolului 5 din acord în cadrul primei proceduri de verificare și, al doilea, pe neregularități care afectează primul proces-verbal.

41 Consiliul contestă afirmațiile reclamantei.

42 Cu titlu introductiv, trebuie să se constate că, prin argumentația dezvoltată în susținerea prezentului motiv, reclamanta critică cu titlu incident regularitatea primei proceduri de verificare care a determinat Consiliul să adopte nota din 24 noiembrie 2022, precum și temeinicia notei respective.

43 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, deși este posibil ca măsurile de natură pur pregătitoare să nu facă în sine obiectul unei acțiuni în anulare, eventualele nelegalități care le afectează pot fi invocate în susținerea acțiunii îndreptate împotriva actului definitiv în raport cu care ele reprezintă o etapă pregătitoare (a se vedea Hotărârea din 22 aprilie 2021, thyssenkrupp Electrical Steel și thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Comisia, C-572/18 P, EU:C:2021:317, punctul 50 și jurisprudența citată).

44 În speță, trebuie să se constate că nota din 24 noiembrie 2022 rezultă din aplicarea articolului 6 alineatul (1) al doilea paragraf din acord, potrivit căruia orice OSP care este reprezentativă și care nu mai atinge pragul de reprezentativitate este invitată de secretarul general al Consiliului să se conformeze criteriului prevăzut la articolul 4 alineatul (1) din acordul menționat într-un termen maxim de trei luni, în caz contrar drepturile sale de OSP reprezentativă fiind suspendate.

45 Astfel, nota din 24 noiembrie 2022, care nu exprima poziția definitivă a Consiliului cu privire la aspectul dacă reclamanta trebuia considerată încă reprezentativă în temeiul acordului, corespundea, în conformitate cu articolul 6 din acord, unei faze preliminare a procedurii care a condus la adoptarea deciziei atacate, care, la rândul său, exprimă această poziție definitivă.

46 În consecință, întrucât nota din 24 noiembrie 2022 are caracterul unei măsuri pur pregătitoare, cererea reclamantei prin care critică, cu titlu incident, prima procedură de verificare care a condus la adoptarea notei menționate, precum și temeinicia acesteia este admisibilă, conform jurisprudenței citate la punctul 43 de mai sus.

a) Cu privire la primul aspect, întemeiat pe încălcarea articolului 5 din acord în cadrul primei proceduri de verificare

47 În susținerea acestui aspect, reclamanta invocă două critici, care sunt întemeiate, prima, pe încălcarea articolului 5 alineatul (1) din acord, iar a doua, pe încălcarea articolului 5 alineatul (3) din acesta.

1) Cu privire la prima critică, întemeiată pe încălcarea articolului 5 alineatul (1) din acord

48 Reclamanta susține, pe de o parte, că alegerea organismului independent a fost impusă OSP de către Consiliu pentru punerea în aplicare a primei proceduri de verificare și, pe de altă parte, că OSP nu au aprobat conținutul primei scrisori de misiune.

49 În această privință, trebuie amintit, în primul rând, că articolul 5 alineatul (1) primul paragraf din acord, referitor la verificarea anumitor criterii pentru recunoașterea și reprezentativitatea OSP, prevede că numărul de aderenți ai acestora este comunicat, printr-o declarație pe propria răspundere a președinților lor, unui organism independent ales de comun acord.

50 În speță, din nota menționată la punctul 11 de mai sus reiese că, la 29 martie 2022, SGC a invitat OSP cosemnatare să desemneze de comun acord un organism independent și le-a propus astfel să încredințeze executarea primei proceduri de verificare aceluiași executor judecătoresc ca cel la care se făcuse apel în anii 2010 și 2014.

51 În plus, din procesul-verbal al reuniunii din 3 mai 2022 dintre Consiliu și OSP cosemnatare, care figurează într-un e-mail adresat în aceeași zi de un consilier juridic al unității competente a Direcției Generale „Dezvoltare Organizațională și Servicii” către șefa sa de unitate, reiese că toate OSP cosemnatare și-au exprimat acordul cu privire la propunerea SGC de a încredința executarea primei proceduri de verificare aceluiași executor judecătoresc ca cel la care se făcuse apel pentru procedura de verificare anterioară.

52 În sfârșit, din dosar nu reiese că OSP cosemnatare ar fi adresat SGC nemulțumiri privind desemnarea executorului judecătoresc de natură să ridice îndoieli cu privire la caracterul probant al informațiilor cuprinse în procesul-verbal al reuniunii din 3 mai 2022, menționat la punctul 51 de mai sus.

53 Astfel, trebuie respinsă ca neîntemeiată în fapt afirmația reclamantei potrivit căreia Consiliul ar fi ales singur organismul independent însărcinat cu prima procedură de verificare, iar nu de comun acord cu OSP menționate.

54 În al doilea rând, trebuie arătat că nici articolul 5 alineatul (1) din acord, nici alte dispoziții din acest acord nu prevăd obligația Consiliului de a adresa o scrisoare de misiune organismului independent însărcinat cu punerea în aplicare a unei proceduri de verificare, astfel încât nicio dispoziție din acordul menționat nu impunea Consiliului obținerea consimțământului OSP cosemnatare cu privire la conținutul primei scrisori de misiune.

55 În consecință, prima critică nu este întemeiată și trebuie respinsă.

2) Cu privire la a doua critică, întemeiată pe încălcarea articolului 5 alineatul (3) din acord

56 Reclamanta susține în esență că decizia atacată a intervenit tardiv în raport cu calendarul trienal de verificare a pragurilor de recunoaștere și de reprezentativitate.

57 În această privință, din articolul 5 alineatul (3) din acord, referitor la verificarea anumitor criterii pentru recunoașterea și reprezentativitatea OSP, rezultă că, fără a aduce atingere procedurilor extraordinare de verificare a criteriilor de recunoaștere care pot fi puse în aplicare la cererea oricărei OSP recunoscute, procedurile de verificare referitoare la OSP cosemnatare trebuiau efectuate o dată la trei ani. În plus, articolul 16 alineatul (5) din acordul menționat, referitor la

dispozițiile tranzitorii și finale, prevedea că prima verificare a criteriilor pentru recunoaștere și reprezentativitate, prevăzută la articolul 5 din același acord, trebuia să aibă loc în cursul primelor șase luni de la semnarea sa, și anume cel târziu la 28 septembrie 2006.

58 În speță, din dosar reiese nu numai că procedurile de verificare puse în aplicare de la semnarea acordului au fost finalizate la 15 mai 2007, la 24 iunie 2010 și la 14 ianuarie 2014, astfel încât sunt tardive în raport cu calendarul trienal care decurge din dispozițiile menționate la punctul 57 de mai sus, ci și că nu a fost efectuată nicio procedură de verificare între cea din 14 ianuarie 2014 și prima procedură de verificare.

59 În plus, din explicațiile furnizate de Consiliu reiese că prima procedură de verificare a fost întârziată de negocierile de revizuire a acordului desfășurate în anii 2017 și 2018, care urmăreau în special să simplifice modalitățile de măsurare a reprezentativității OSP cosemnatare, apoi de pandemia de COVID-19.

60 Deși reclamanta nu contestă conținutul acestor explicații, ea apreciază totuși că ele nu justifică faptul că nu a fost efectuată nicio verificare între încheierea negocierilor de revizuire a acordului și începutul pandemiei de COVID-19.

61 Cu toate acestea, deși este adevărat că acordul nu prevede nicio derogare de la calendarul trienal care decurge din articolul 5 alineatul (3) și din articolul 16 alineatul (5), trebuie să se observe, mai întâi, că finalitatea acestui calendar este de a garanta verificarea, la intervale regulate, a condițiilor pentru recunoașterea și reprezentativitatea OSP ale Consiliului, astfel cum sunt prevăzute de acord, pentru a asigura existența unor relații structurate între OSP menționate și această instituție, fără ca expirarea termenului care rezultă din acest calendar să determine în mod automat pierderea drepturilor de care beneficiază OSP recunoscute și reprezentative.

62 În plus, trebuie să se constate că semnatarii acordului nu au prevăzut dispoziții de natură să prevină și să sancționeze nerespectarea calendarului trienal care rezultă din articolul 5 alineatul (3) și din articolul 16 alineatul (5) din acord. Astfel, prin adoptarea, pentru punerea în aplicare a procedurilor de verificare, a calendarului respectiv, Consiliul, cu acordul OSP cosemnatare, nu a intenționat să prevadă acest calendar sub sancțiunea nulității procedurilor amintite și nici să confere un caracter imperativ dispozițiilor menționate, ci a dorit să stabilească un obiectiv în vederea verificării, la intervale regulate, a condițiilor pentru recunoașterea și reprezentativitatea OSP ale Consiliului.

63 Prin urmare, nerespectarea calendarului prevăzut de acord nu poate fi considerată o încălcare a unei norme fundamentale de procedură, ci trebuie privită ca o neregularitate procedurală.

64 Or, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, un viciu de procedură nu determină anularea deciziei adoptate la finalul procedurii administrative în discuție decât dacă, în lipsa acestei neregularități, procedura respectivă putea conduce la un rezultat diferit. În acest cadru, nu se poate impune unui reclamant care invocă un viciu de procedură să demonstreze că decizia instituției Uniunii în cauză ar fi avut un conținut diferit, ci numai că o astfel de ipoteză nu este complet exclusă, fiind necesar, în plus, ca aprecierea acestei chestiuni să fie efectuată în funcție de împrejurările de fapt și de drept specifice fiecărei spețe (a se vedea Hotărârea din 6 octombrie 2021, AV și AW/Parlamentul, T-43/20, nepublicată, EU:T:2021:666, punctul 94 și jurisprudența citată).

65 Trebuie să se constate că, în speță, reclamanta nu prezintă un început de probă că ar fi dispus de un număr suficient de aderenți pentru a fi recunoscută ca reprezentativă la datele la care ar fi trebuit efectuate măsurile de reprezentativitate dacă calendarul trienal prevăzut de acord ar fi fost respectat. În consecință, reclamanta nu dovedește că nu era complet exclus ca, în lipsa neregularității invocate, decizia atacată să fi putut avea un conținut diferit.

66 De altfel, după cum arată Consiliul, lipsa unei proceduri de verificare nu a avut consecințe negative asupra situației reclamantei, care a putut beneficia în mod neîntrerupt de mijloacele puse la dispoziția OSP reprezentative în cei nouă ani care au trecut între procedura de verificare din 14 ianuarie 2014 și procedurile care se află la originea prezentului litigiu.

67 În consecință, critica menționată trebuie respinsă.

b) Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe neregularități care afectează primul proces-verbal

68 În susținerea acestui aspect, reclamanta invocă în esență patru critici, care sunt întemeiate, prima, pe o mențiune eronată în primul proces-verbal, a doua, pe nerespectarea de către executorul judecătoresc a calendarului prevăzut de prima scrisoare de misiune, a treia, pe o eroare privind prima dată de referință și, a patra, pe caracterul eronat al primului proces-verbal.

1) Cu privire la prima critică, întemeiată pe o mențiune eronată în primul proces-verbal

69 Reclamanta susține că primul proces-verbal este afectat de o eroare de fapt din moment ce arată că prima scrisoare de misiune a fost întocmită de comun acord între Consiliu și OSP cosemnatare.

70 În această privință, trebuie amintit că nicio dispoziție a tratatelor nu impune instanței Uniunii să examineze, în orice caz, temeinicia motivelor sau argumentelor invocate în susținerea cererilor cu care este sesizată. Dimpotrivă, instanța Uniunii poate, printre altele, pentru motive care țin de o administrare eficientă a justiției, să se abțină de la examinarea temeiniciei motivelor sau argumentelor care trebuie înlăturate ca inadmisibile sau inoperante (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 29 septembrie 2022, HIM/Comisia, C-500/21 P, nepublicată, EU:C:2022:741, punctele 72 și 73).

71 În speță, deși este adevărat că primul proces-verbal are în vedere, în mențiunile sale introductive, „scrisoarea de misiune a Consiliului, în acord cu [OSP], pentru realizarea verificării numărului de aderenți în cadrul «organizațiilor» în sensul acordului menționat”, din cuprinsul punctului 54 de mai sus rezultă că nicio dispoziție a acordului nu prevedea obligația Consiliului de a obține consimțământul OSP cu privire la prima scrisoare de misiune adresată executorului judecătoresc.

72 În consecință, mențiunea citată la punctul 71 de mai sus, care figurează în primul proces-verbal, chiar presupunând că este eronată, nu are impact nici asupra conținutului sau validității acestui proces-verbal, nici, în consecință, asupra legalității notei din 24 noiembrie 2022 și a deciziei atacate. În această privință, trebuie adăugat că reclamanta nu prezintă niciun element de natură să demonstreze că această mențiune ar fi afectat prima procedură de verificare sau primul proces-verbal.

73 Prin urmare, această critică trebuie respinsă ca inoperantă.

2) Cu privire la a doua critică, întemeiată pe nerespectarea de către executorul judecătoresc a calendarului prevăzut de prima scrisoare de misiune

74 Reclamanta arată că prima procedură de verificare a fost efectuată în cursul lunii septembrie 2022, deși ar fi trebuit finalizată cel târziu la 31 iulie 2022, în conformitate cu mandatul conferit executorului judecătoresc prin prima scrisoare de misiune.

75 În această privință, este adevărat că, potrivit termenilor primei scrisori de misiune, executorul judecătoresc trebuia să finalizeze prima procedură de verificare până la data de 31 iulie 2022 și din primul proces-verbal reiese că această procedură a fost efectuată la 1, 6, 9 și 29 septembrie 2022, procesul-verbal amintit fiind întocmit la 20 octombrie 2022.

76 Or, în primul rând, nu reiese nici din prima scrisoare de misiune, nici din dispozițiile acordului că nerespectarea termenului de 31 iulie 2022 trebuia să aibă vreo incidență asupra regularității primei proceduri de verificare sau asupra validității primului proces-verbal.

77 În al doilea rând, din primul proces-verbal reiese că executorul judecătoresc a calculat, în cadrul primei proceduri de verificare, numărul de aderenți ai fiecărei OSP cosemnatare, luând în considerare prima dată de referință stabilită la 31 mai 2022, în conformitate cu prima scrisoare de misiune.

78 În consecință, întrucât executorul judecătoresc nu era abilitat să ia în considerare, cu ocazia calculării numărului de aderenți ai OSP cosemnatare, o eventuală evoluție a acestui număr după prima dată de referință din 31 mai 2022 și trebuia să își adopte constatările prin raportare la această dată, din dosar nu reiese că nerespectarea datei de 31 iulie 2022 prevăzute pentru întocmirea finală a procesului-verbal ar fi afectat în vreun fel legalitatea primei proceduri de verificare sau validitatea primului proces-verbal și nici, în consecință, legalitatea notei din 24 noiembrie 2022 și a deciziei atacate.

79 Prin urmare, această critică trebuie respinsă ca inoperantă.

3) Cu privire la a treia critică, întemeiată pe o eroare privind prima dată de referință

80 Reclamanta arată că, în conformitate cu prima scrisoare de misiune, executorul judecătoresc ar fi trebuit să îndeplinească prima procedură de verificare reținând data de 31 august 2022 ca primă dată de referință, din moment ce era vorba despre ultima zi a lunii care precedă îndeplinirea primei proceduri de verificare, iar nu 31 mai 2022.

81 În această privință, în primul rând, trebuie amintit, pe de o parte, că stabilirea datelor de referință pentru operațiunile de verificare a condițiilor pentru recunoașterea și reprezentativitatea OSP nu este reglementată de acord și, pe de altă parte, că prima scrisoare de misiune stabilea obligația executorului judecătoresc, pentru a efectua prima procedură de verificare, să intre în contact cu Direcția generală „Dezvoltare organizațională și servicii” pentru a dispune de o listă oficială a funcționarilor și a altor agenți, precum și de o listă oficială a foștilor funcționari și a altor agenți la 31 mai 2022.

82 În al doilea rând, Tribunalul nu poate reține interpretarea susținută de reclamantă potrivit căreia prima dată de referință care trebuia luată în considerare pentru calcularea numărului de aderenți ai OSP cosemnatare ar fi trebuit să corespundă ultimei zile a lunii care precedă operațiunile

concrete de verificare a executorului judecătoresc, din moment ce o astfel de interpretare ar fi determinat Consiliul să încalce principiul securității juridice și, după caz, principiul egalității de tratament.

83 Astfel, trebuie amintit că cerința fundamentală a securității juridice, în diferitele sale manifestări, urmărește să garanteze previzibilitatea situațiilor și a raporturilor juridice care intră sub incidența dreptului Uniunii (a se vedea Hotărârea din 9 martie 2023, Galeote și Watson/Parlamentul, C-715/21 P și C-716/21 P, nepublicată, EU:C:2023:190, punctul 113 și jurisprudența citată). În particular, din principiul securității juridice rezultă că legislația Uniunii trebuie să fie precisă, iar aplicarea sa trebuie să fie previzibilă pentru justițiabili (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 iulie 2015, Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei, C-144/14, EU:C:2015:452, punctul 34 și jurisprudența citată).

84 În plus, principiul egalității de tratament, consacrat la articolul 20 din cartă, constituie un principiu general al dreptului Uniunii care impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv (a se vedea Hotărârea din 14 iulie 2022, Comisia/VW ș.a., C-116/21 P-C-118/21 P, C-138/21 P și C-139/21 P, EU:C:2022:557, punctul 95 și jurisprudența citată).

85 Astfel, dacă interpretarea menționată la punctul 82 de mai sus ar fi fost acceptată de Consiliu, ea ar fi putut determina executorul judecătoresc să rețină date de referință diferite în funcție de fiecare OSP cosemnatară, în ipoteza în care, pentru motive practice legate de disponibilitatea directorilor sau a reprezentanților acestora, executorul judecătoresc nu ar fi fost în măsură să efectueze în aceeași lună operațiunile de verificare care îi reveneau.

86 În aceste condiții, punerea în aplicare a interpretării menționate la punctul 82 de mai sus ar fi condus Consiliul la încălcarea principiilor egalității de tratament și securității juridice care îi impuneau să stabilească o primă dată de referință care să fie nu numai aceeași pentru toate OSP cosemnatare, ci și clară și previzibilă.

87 În consecință, prezenta critică trebuie respinsă ca nefondată.

4) Cu privire la a patra critică, întemeiată pe caracterul eronat al primului proces-verbal

88 Reclamanta susține că primul proces-verbal este eronat în măsura în care constată că nu atingea pragul de recunoaștere, deși ar fi demonstrat că avea, la prima dată de referință, cel puțin 221 de aderenți.

89 În această privință, este adevărat că, prin nota din 24 noiembrie 2022, Consiliul și-a însușit constatarea executorului judecătoresc care figurează în primul proces-verbal, potrivit căreia din prima procedură de verificare reieșea că reclamanta nu mai atingea pragul de recunoaștere.

90 Cu toate acestea, trebuie arătat că, prin decizia atacată, Consiliul a revenit asupra constatării menționate la punctul 89 de mai sus și că, dimpotrivă, a indicat reclamantei că urma să își păstreze drepturile de care beneficia în temeiul acordului în calitate de OSP recunoscută.

91 În plus, reclamanta nu contestă că nu a fost privată de drepturile sale de OSP recunoscută între data de adoptare a notei din 24 noiembrie 2022 și data deciziei atacate.

92 În consecință, eventuala eroare de care ar fi afectat primul proces-verbal nu ar avea incidență asupra legalității deciziei atacate, astfel încât prezenta critică trebuie respinsă ca inoperantă.

93 Pe cale de consecință, se impune respingerea celui de al doilea aspect al prezentului motiv, precum și a primului motiv în totalitate.

3. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea spiritului de cooperare loială care decurge din acord, a principiului bunei administrări, a principiului proporționalității și a principiului executării cu bună-credință a convențiilor

94 În susținerea celui de al doilea motiv, reclamanta invocă în esență trei aspecte, care sunt întemeiate, primul, pe încălcarea principiului executării cu bună-credință a convențiilor, al doilea, pe încălcarea principiului bunei administrări și în special a obligațiilor de diligență și de imparțialitate și, al treilea, pe încălcarea „spiritului de cooperare loială”, interpretat în lumina principiului proporționalității.

95 Consiliul contestă afirmațiile reclamantei.

a) Cu privire la primul aspect, întemeiat pe încălcarea principiului executării cu bună-credință a convențiilor

96 Reclamanta susține că, în ceea ce privește un document negociat pe o bază convențională, acordul trebuie executat cu bună-credință, potrivit principiului executării cu bună-credință a convențiilor sau al „sincerității contractuale”, care ar corespunde unui principiu general al dreptului Uniunii inspirat din tradițiile juridice comune statelor membre.

97 În special, reclamanta reproșează Consiliului că a adoptat un demers unilateral care ține mai mult de actul de autoritate decât de actul negociat, pe de o parte, prin faptul că nu a dat curs cererii sale de amânare a primei date de referință pentru 31 iulie 2022 și, pe de altă parte, prin declanșarea primei proceduri de verificare fără a lua în considerare anumite puncte de discuție sau de interes referitoare la situația anumitor categorii de funcționari care fuseseră menționate de OSP cosemnatare și care erau încă pendinte.

98 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, măsurile care afectează în mod direct interesul colectiv pe care îl apără o OSP în cadrul raporturilor sale cu o instituție pot face obiectul unei acțiuni în anulare din partea acestei OSP în temeiul articolului 263 TFUE, inclusiv atunci când aceste măsuri sunt adoptate în temeiul unui acord încheiat între instituția în cauză și OSP (a se vedea Ordonanța din 9 aprilie 2014, Colart ș.a./Parlamentul, F-87/13, EU:F:2014:53, punctul 40 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens Ordonanța din 31 martie 2003, Hecq/Comisia, T-227/02, EU:T:2003:89, punctul 17 și jurisprudența citată).

99 Astfel, este necesar să se constate că, în conformitate cu această jurisprudență, reclamanta a introdus acțiunea sa în temeiul articolului 263 TFUE, fără ca acest temei juridic să fie contestat de Consiliu.

100 Rezultă că părțile din prezentul litigiu au considerat în mod implicit, dar necesar, că aprecierea legalității deciziei atacate nu era de competența instanței în materie contractuală.

101 Pe de altă parte, trebuie arătat că acordul nu supune negocierii Consiliului și OSP cosemnatare elemente precum stabilirea datei de referință și decizia de a declanșa procedura de verificare.

102 În consecință, reclamanta nu poate reproșa în mod util Consiliului că a încălcat principiul executării cu bună-credință a convențiilor pentru motivul că a stabilit prima dată de referință pentru 31 mai 2022 și că a declanșat prima procedură de verificare fără a lua în considerare anumite aspecte ridicate de OSP cosemnatare.

103 Rezultă din cele ce precedă că argumentația întemeiată pe încălcarea principiului executării cu bună-credință a convențiilor trebuie respinsă ca inoperantă.

b) Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări și în special a obligațiilor de diligență și de imparțialitate

104 În susținerea argumentației sale referitoare la încălcarea principiului bunei administrări și în special a obligațiilor de diligență și de imparțialitate, reclamanta invocă trei critici, care sunt întemeiate, prima, pe neregularități ce afectează declanșarea primei proceduri de verificare, a doua, pe neluarea în considerare de către Consiliu a dificultăților întâmpinate de reclamantă pentru a avea acces la informațiile corecte care îi permit să răspundă cerințelor acestei proceduri și, a treia, pe publicarea de către Consiliu, la 30 noiembrie 2022, a rezultatelor procedurii menționate.

1) Cu privire la prima critică, întemeiată pe neregularități care afectează declanșarea primei proceduri de verificare

105 În susținerea acestei critici, reclamanta dezvoltă trei argumente, care sunt întemeiate, primul, pe încălcarea obligației de diligență în sensul că Consiliul a declanșat prima procedură de verificare fără a lua în considerare anumite puncte de discuție sau de atenție referitoare la situația anumitor categorii de funcționari, al doilea, pe încălcarea obligației de diligență prin faptul că declanșarea primei proceduri de verificare și stabilirea primei date de referință nu au fost decise de comun acord cu OSP cosemnatare și, al treilea, pe încălcarea obligației de imparțialitate.

i) Cu privire la primul argument, întemeiat pe încălcarea obligației de diligență în măsura în care Consiliul a declanșat prima procedură de verificare fără a lua în considerare anumite puncte de discuție sau de interes referitoare la situația anumitor categorii de funcționari

106 Reclamanta susține că Consiliul a încălcat obligația de diligență în măsura în care a declanșat prima procedură de verificare fără a lua în considerare anumite puncte de discuție sau de interes referitoare la situația anumitor categorii de funcționari care fuseseră ridicate de OSP cosemnatare și care erau încă pendinte, în special situația funcționarilor detașați, a celor aflați în invaliditate și a celor reveniți din concediul pentru interese personale sau din motive familiale.

107 În această privință, trebuie amintit că dreptul la bună administrare, prevăzut la articolul 41 din cartă, cuprinde printre altele obligația de imparțialitate și obligația de a acționa într-un termen rezonabil, protejate de alineatul (1) al acestui articol, precum și obligația de diligență, stabilită de jurisprudență, care impune instituțiilor să acționeze cu atenție și cu prudență, examinând toate elementele relevante ale cauzei (a se vedea Hotărârea din 16 iunie 2022, SGL Carbon și alții/Comisia, C-65/21 P și C-73/21 P-C-75/21 P, EU:C:2022:470, punctele 30 și 31 și jurisprudența citată).

108 În plus, din jurisprudența citată la punctul 64 de mai sus reiese că un viciu de procedură determină anularea deciziei adoptate la finalul procedurii administrative în discuție numai dacă, în lipsa acestei neregularități, procedura respectivă putea conduce la un rezultat diferit.

109 În speță, trebuie arătat că decizia atacată a intervenit în urma a două proceduri de verificare succesive și distincte, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf din acord. În special, numărul de aderenți care a fost luat în considerare de Consiliu pentru a ajunge la concluzia definitivă că reclamanta nu atinsese pragul de reprezentativitate corespunde celui constatat de executorul judecătoresc la a doua dată de referință în cadrul celei de a doua proceduri de verificare.

110 Or, în speță, primul argument, care este îndreptat cu titlu incident împotriva primei proceduri de verificare, nu este reiterat de reclamantă împotriva celei de a doua proceduri de verificare.

111 Astfel, pe de o parte, reclamanta nu dovedește și nici măcar nu susține că Consiliul ar fi refuzat ca executorul judecătoresc să ia în considerare, la calcularea numărului aderenților săi la a doua dată de referință din 28 februarie 2023, funcționarii detașați, pe cei aflați în invaliditate sau pe cei reveniți din concediul pentru interese personale sau din concediul din motive familiale.

112 Pe de altă parte, din dosar nu reiese că eventualul refuz al Consiliului de a lua în considerare situația specială a anumitor categorii de funcționari în cadrul primei proceduri de verificare a exercitat o influență asupra calculării de către executorul judecătoresc a numărului aderenților săi în cadrul celei de a doua proceduri de verificare.

113 În consecință, acest prim argument trebuie respins ca inoperant.

ii) Cu privire la al doilea argument, întemeiat pe încălcarea obligației de diligență prin faptul că declanșarea primei proceduri de verificare nu a fost decisă de comun acord cu OSP cosemnatare

114 Reclamanta arată că, la data declanșării primei proceduri de verificare, statutul său nu îi permitea să organizeze o adunare generală prin videoconferință, că prima adunare generală nu se putea întruni înainte de ridicarea restricțiilor sanitare legate de pandemia de COVID-19 care a avut loc în mai 2022 și că orice decizie a acestei adunări generale cu privire la cuantumul cotizațiilor nu putea produce efecte decât trei luni mai târziu, și anume în iulie 2022, ținând seama de frecvența trimestrială a cererilor de cotizații.

115 Astfel, reclamanta susține că, prin refuzul de a lua în considerare aceste dificultăți și de a amâna prima dată de referință până la 31 iulie 2022, Consiliul nu și-a îndeplinit obligația de diligență prin faptul că nu a examinat cu atenție toate elementele relevante din dosar.

116 Or, fără a fi necesar să se examineze caracterul operant al acestui argument, nu rezultă, în primul rând, că, prin stabilirea primei date de referință la 31 mai 2022, Consiliul nu și-a îndeplinit obligația de diligență.

117 Astfel, *primo*, trebuie amintit că articolul 5 din acord nu impunea Consiliului să obțină consimțământul OSP cosemnatare cu privire la data declanșării procedurii de verificare și nici cu privire la data de referință luată în considerare pentru verificarea pragurilor de recunoaștere și de reprezentativitate.

118 *Secundo*, nicio dispoziție din acord nu impunea Consiliului să stabilească prima dată de referință pentru ultima zi a lunii care precedă semnarea primei scrisori de misiune, astfel încât îi era permis să stabilească o dată de referință ulterioară trimiterii acestei scrisori, cu condiția să fie aceeași pentru toate OSP cosemnatare și să fie stabilită cu suficient timp înainte. Cu toate acestea, o asemenea soluție ar fi avut drept consecință creșterea duratei procedurii de verificare și întârzierea constatărilor executorului judecătoresc.

119 Astfel, într-o asemenea ipoteză, pe de o parte, OSP cosemnatare ar fi avut nevoie de un termen suplimentar pentru a analiza, după data de referință, datele de care ar fi dispus și pentru a le comunica executorului judecătoresc, în cadrul declarației pe proprie răspundere prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din acord. Pe de altă parte, executorul judecătoresc ar fi avut de asemenea nevoie de un termen suplimentar pentru a analiza și a verifica aceste date, precum și pe cele transmise de Consiliu.

120 *Tertio*, deși din informațiile concordante ale părților reiese că OSP cosemnatare au avut cunoștință de intenția Consiliului de a stabili prima dată de referință la 31 mai 2022, cu ocazia comunicării, la 3 mai 2022, a proiectului primei scrisori de misiune, din cuprinsul punctului 11 de mai sus rezultă că OSP cosemnatare au fost prevenite încă din 29 martie 2022 cu privire la intenția Consiliului de a iniția prima procedură de verificare, astfel încât au dispus, pentru a se pregăti pentru această procedură, de un termen de aproape două luni, care, în împrejurările speței, nu pare insuficient.

121 În al doilea rând și în orice caz, nu reiese din dosar că eventuala încălcare a obligației de diligență care rezultă din refuzul Consiliului de a amâna prima dată de referință până la 31 iulie 2022 ar fi putut exercita o influență asupra legalității deciziei atacate.

122 Desigur, reclamanta se plânge de faptul că, în cadrul primei proceduri de verificare, Consiliul nu a luat în considerare imposibilitatea în care se afla de a-și reuni adunarea generală, din cauza restricțiilor legate de pandemia de COVID-19, în vederea adaptării cuantumului cotizațiilor datorate de aderenții săi.

123 În această privință, trebuie amintit că, în cadrul primei și al celei de a doua proceduri de verificare, executorul judecătoresc trebuia să verifice respectarea condiției prevăzute la articolul 2 alineatul (2) litera (e) din acord, potrivit căreia, pentru a fi luați în calcul în cadrul procedurilor menționate, aderenții OSP cosemnatare trebuie să cotizeze lunar în limita a cel puțin 0,2 % din salariul sau din pensia lor de bază.

124 Or, întrucât OSP cosemnatare nu au cunoștință, în timp real, de evoluția remunerației aderenților lor, legată de situația statutară sau personală a acestora, este posibil ca, la data de referință aleasă pentru a efectua procedura de verificare, unii dintre aderenții lor să nu poată fi luați în calcul pentru verificarea pragului de recunoaștere sau de reprezentativitate pentru motivul că, din cauza evoluției remunerației acestora, nivelul cotizațiilor lunare a devenit inferior procentului menționat la punctul 123 de mai sus.

125 Cu toate acestea, reclamanta nu prezintă niciun element prin care să demonstreze că, la data de 31 iulie 2022 sau la a doua dată de referință, a fost în măsură să atingă pragul de reprezentativitate, iar aceasta chiar dacă a doua procedură de verificare i-a oferit un termen suplimentar și o nouă ocazie de a adapta nivelul cotizațiilor aderenților săi și de a crește numărul acestora, în funcție de noua dată de referință care fusese stabilită la 28 februarie 2023.

126 În consecință, prin faptul că a reținut data de 31 mai 2022 ca primă dată de referință, Consiliul nu și-a încălcat obligația de diligență.

iii) Cu privire la al treilea argument, întemeiat pe încălcarea obligației de imparțialitate

127 Reclamanta se plânge de o încălcare a obligației de imparțialitate, fără a însoți însă argumentația sa de precizări suficiente care să permită aprecierea temeiniciei acesteia.

128 În această privință, trebuie amintit că articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului prevede că cererea depusă în primă instanță trebuie să cuprindă „motivele și argumentele invocate, precum și o expunere sumară a motivelor menționate”. Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante, nu revine instanței Uniunii sarcina de a răspunde la argumentele invocate de o parte care nu sunt suficient de clare și de precise, în măsura în care nu fac obiectul niciunei alte considerații și nu sunt însoțite de o argumentație specifică în susținerea lor (a se vedea Hotărârea din 18 noiembrie 2021, Grecia/Comisia, C-107/20 P, nepublicată, EU:C:2021:937, punctul 76 și jurisprudența citată).

129 În consecință, acest al treilea argument trebuie respins ca inadmisibil, astfel încât prima critică din cadrul prezentului aspect trebuie respinsă în totalitate.

2) Cu privire la a doua critică, întemeiată pe neluarea în considerare de către Consiliu a dificultăților întâmpinate de reclamantă pentru a avea acces la informațiile corecte care îi permit să îndeplinească cerințele primei și ale celei de a doua proceduri de verificare

130 Reclamanta susține că Consiliul nu a ținut seama de dificultățile pe care le-a întâmpinat pentru a avea acces la informațiile corecte care îi permit să îndeplinească cerințele primei și ale celei de a doua proceduri de verificare, și anume nivelurile de remunerare a funcționarilor, a agenților și a pensionarilor, care sunt legate de gradele lor.

131 Astfel, reclamanta apreciază că Consiliul ar fi trebuit să îi comunice, cu ocazia primei și a celei de a doua proceduri de verificare, eventual în formă anonimizată, informațiile referitoare la gradele funcționarilor, agenților și pensionarilor, pentru ca aceasta să poată verifica procentajul contribuției în raport cu salariul de bază.

132 În această privință, trebuie amintit că articolul 5 alineatul (2) a treia liniuță din acord impunea OSP cosemnatare, în scopul procedurilor de verificare, comunicarea către executorul judecătoresc a listelor aderenților acestora în funcție către SGC, cu indicarea naționalităților lor, a funcțiilor pe care le exercită, a grupelor de funcții din care fac parte, precum și a unei liste a foștilor funcționari și a altor agenți ai SGC titulari ai unei pensii comunitare.

133 În plus, prima și a doua scrisoare de misiune impuneau executorului judecătoresc obligația ca, pentru a îndeplini prima și a doua procedură de verificare, să intre în contact cu Direcția generală „Dezvoltare organizațională și servicii” în vederea obținerii listelor oficiale ale funcționarilor și ale altor agenți, precum și a listelor oficiale ale foștilor funcționari și ale altor agenți întocmite la prima dată de referință din 31 mai 2022 și, respectiv, la a doua dată de referință din 28 februarie 2023 (denumite în continuare „listele oficiale întocmite de Consiliu”).

134 Mai concret, listele oficiale întocmite de Consiliu cuprindeau date referitoare la gradele și remunerațiile actualilor și foștilor membri ai personalului SGC pentru a permite executorului judecătoresc să verifice respectarea condiției prevăzute la articolul 2 alineatul (2) litera (e) din acord, potrivit căreia, pentru a fi luați în calcul în cadrul procedurilor de verificare, aderenții OSP cosemnatare trebuie să cotizeze lunar în limita a cel puțin 0,2 % din salariul sau din pensia lor de bază.

135 Or, în primul rând, este necesar să se arate că nicio dispoziție din acord nu prevede comunicarea către OSP cosemnatare a datelor care figurează în listele oficiale întocmite de Consiliu.

136 În al doilea rând, din dosar nu reiese că reclamanta ar fi solicitat Consiliului să îi adreseze, în vederea primei și a celei de a doua proceduri de verificare, listele oficiale întocmite de acesta.

137 În al treilea rând, Consiliul nu ar fi putut avea acces la o cerere a reclamantei având ca obiect comunicarea listelor oficiale întocmite de acesta fără a încălca clauza de confidențialitate care figurează la articolul 5 alineatul (1) din acord.

138 Astfel, această clauză, care interzicea executorului judecătoresc să divulge informațiile obținute în cadrul procedurilor de verificare, permite să se garanteze nu numai secretul apartenenței sindicale a funcționarilor și a altor agenți ai SGC, precum și a foștilor săi funcționari și a altor foști agenți, ci și caracterul confidențial al remunerației acestora, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO 2018, L 295, p. 39).

139 În al patrulea rând, deși reclamanta susține că listele oficiale întocmite de Consiliu i-ar fi putut fi comunicate în formă anonimizată, nu rezultă în mod cert că, într-o asemenea ipoteză, reclamanta nu i-ar fi putut identifica pe membrii și foștii membri ai personalului SGC care figurează pe aceste liste sau, cel puțin, pe unii dintre ei, datorită datelor referitoare la gradele și la remunerațiile lor.

140 În consecință, prezenta critică trebuie respinsă ca nefondată.

3) Cu privire la a treia critică, întemeiată pe publicarea de către Consiliu la 30 noiembrie 2022 a rezultatelor primei proceduri de verificare

141 Reclamanta reproșează Consiliului că a încălcat principiul bunei administrări prin publicarea, la 30 noiembrie 2022, pe intranet, a rezultatelor primei proceduri de verificare, fără o consultare cu ea sau cu celelalte două OSP cosemnatare în cauză și în mod precipitat, astfel încât nu a avut ocazia să prezinte observații și nici să conteste eventual această procedură.

142 În plus, reclamanta apreciază că această publicare a încurajat o altă OSP cosemnatară să întreprindă o campanie de denigrare în privința sa, făcând public, la 23 ianuarie 2023, primul proces-verbal, ceea ce ar fi făcut și mai dificilă munca de remobilizare a aderenților săi în vederea reglementării situației sale.

143 În această privință, trebuie să se constate că, la 30 noiembrie 2022, Consiliul a difuzat pe intranet un scurt articol privind acordul, condițiile pentru recunoașterea și reprezentativitatea OSP cosemnatare, precum și prima procedură de verificare. Se arăta astfel că executorul judecătoresc îți prezentase recent raportul și stabilise că două OSP cosemnatare, desemnate nominal, atingeau

pragurile de recunoaștere și de reprezentativitate, spre deosebire de reclamantă. Acest articol indica de asemenea că, în conformitate cu acordul, reclamanta dispunea de trei luni pentru a atinge pragurile respective și pentru a continua să beneficieze de drepturile prevăzute de acord.

144 În primul rând, deși reclamanta arată că această informație a fost publicată fără o consultare prealabilă cu OSP în cauză și fără a o informa în legătură cu aceasta, ea nu dovedește și nici măcar nu susține că Consiliul ar fi avut obligația de a proceda la o astfel de consultare și de informare prealabilă. În orice caz, aceasta nu indică în ce măsură o astfel de împrejurare ar echivala cu o încălcare a principiului bunei administrări.

145 În al doilea rând, trebuie arătat că, deși reclamanta susține că publicarea difuzată de Consiliu pe intranet la 30 noiembrie 2022 a încurajat o altă OSP cosemnatară să întreprindă o campanie de denigrare în privința sa, făcând public, la 23 ianuarie 2023, conținutul primului proces-verbal, ceea ce ar fi făcut mai dificilă remobilizarea aderenților săi în perspectiva celei de a doua proceduri de verificare, ea nu aduce niciun element de natură să stabilească realitatea acestei afirmații, prospectul din 23 ianuarie 2023 pe care îl prezintă nedemonstrând existența unei campanii de denigrare împotriva sa.

146 Prin urmare, prezenta critică trebuie respinsă ca nefondată, precum și al doilea aspect în totalitate.

c) Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe încălcarea „spiritului de cooperare loială”, interpretat în lumina principiului proporționalității

147 Reclamanta susține că Consiliul a încălcat „spiritul de cooperare loială”, interpretat în lumina principiului proporționalității, pentru motivul că ar fi trebuit să îi acorde beneficiul perioadei tranzitorii de 18 de luni prevăzute la alineatul (4) din anexă, pentru a-i permite să gestioneze tranziția între situația rezultată din statutul său de OSP recunoscută și reprezentativă și cea rezultată din noul său statut de OSP doar recunoscută.

148 În această privință, în primul rând, trebuie amintit că, potrivit articolului 4 alineatul (3) primul paragraf TUE, în temeiul principiului cooperării loiale, Uniunea și statele membre se respectă și se ajută reciproc în îndeplinirea misiunilor care decurg din tratate.

149 Astfel, această dispoziție nu impune Consiliului o obligație de cooperare loială în relațiile sale cu o persoană juridică precum reclamanta.

150 În plus, reclamanta nu a invocat nicio altă dispoziție a dreptului Uniunii care ar impune unei instituții, în relațiile sale cu OSP, o obligație de „cooperare loială”.

151 În special, trebuie să se constate că acordul nu prevede o obligație de cooperare loială care ar reveni Consiliului și OSP cosemnatare.

152 În consecință, reclamanta nu poate invoca în mod util principiul cooperării loiale, iar prezentul aspect, în măsura în care se întemeiază pe încălcarea acestui principiu, trebuie respins ca inoperant.

153 În al doilea rând, în ceea ce privește principiul proporționalității, trebuie amintit că, potrivit articolului 52 alineatul (1) din cartă, „[o]rice restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților recunoscute prin prezenta cartă trebuie să fie prevăzută de lege și să respecte substanța acestor drepturi și libertăți. Prin respectarea principiului proporționalității, pot fi impuse restrângeri

numai în cazul în care acestea sunt necesare și numai dacă răspund efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți”. În plus, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) TUE, în temeiul principiului proporționalității, acțiunea Uniunii, în conținut și formă, nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor tratatelor.

154 În această privință, trebuie arătat că punctul 4 din anexă prevede că, în caz de modificare a repartizării punerilor la dispoziție între OSP reprezentative, agenții puși la dispoziție pot rămâne în funcție pentru o perioadă tranzitorie de 18 luni.

155 Astfel, din termenii dispoziției menționate reiese că aceasta se aplică numai OSP reprezentative, calitate pe care reclamanta nu o mai poate revendica ca urmare a adoptării deciziei atacate.

156 În consecință, Consiliul nu ar fi putut acorda reclamantei beneficiul perioadei tranzitorii de 18 de luni prevăzute la punctul 4 din anexă fără să încalce, prin aceasta, dispoziția respectivă și astfel să încalce cadrul legal pe care și l-a stabilit el însuși, precum și principiul securității juridice.

157 În aceste condiții, reclamanta nu este îndreptățită să susțină că refuzul Consiliului de a-i acorda beneficiul perioadei tranzitorii prevăzute la punctul 4 din anexă ar constitui o încălcare a principiului proporționalității.

158 Prin urmare, se impune respingerea prezentului aspect și, în consecință, a celui de al doilea motiv în totalitate.

4. Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului fundamental la libertatea sindicală

159 Reclamanta susține că decizia atacată încalcă libertatea sindicală garantată de articolul 12 alineatul (1) din cartă, precum și de articolele 27 și 28 din aceasta și de articolul 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950 (denumită în continuare „CEDO”). Astfel, aceasta consideră că decizia menționată reprezintă un obstacol în calea exercitării libertății sindicale a aderenților săi, din moment ce are ca efect imediat să pună capăt detașării președintei sale și punerii la dispoziție a unui asistent de secretariat și să îi lase doar o simplă adresă electronică ca mijloc de acțiune.

160 Reclamanta susține de asemenea că, întrucât președinta sa trebuie să revină pe viitor la un post cu normă întreagă în cadrul SGC, ea nu va mai fi la fel de disponibilă ca înainte să își exercite funcțiile sindicale în serviciul aderenților săi, astfel încât este condamnată la dezinteresul afiliaților săi actuali sau potențiali și la o „moarte lentă”.

161 Consiliul contestă afirmațiile reclamantei.

162 În această privință, trebuie amintit că, deși, astfel cum confirmă articolul 6 alineatul (3) TUE, drepturile fundamentale consacrate de CEDO constituie principii generale ale dreptului Uniunii și deși articolul 52 alineatul (3) din cartă prevede că drepturile conținute în aceasta, corespunzătoare drepturilor garantate de CEDO, au același înțeles și aceeași întindere ca cele pe care le conferă convenția amintită, aceasta din urmă nu constituie, atât timp cât Uniunea nu a aderat la ea, un instrument juridic integrat formal în ordinea juridică a Uniunii (a se vedea Hotărârea din 22 octombrie 2020, Silver Plastics și Johannes Reifenhäuser/Comisia, C-702/19 P, EU:C:2020:857, punctul 24 și jurisprudența citată).

163 În schimb, din Explicațiile cu privire la cartă (JO 2007, C 303, p. 17) reiese că dreptul garantat la articolul 12 alineatul (1) din aceasta corespunde dreptului garantat la articolul 11 din CEDO și că, în conformitate cu articolul 52 alineatul (3) din cartă, are același înțeles și același domeniu de aplicare ca și acesta (Hotărârea din 19 octombrie 2023, Aquino/Parlamentul, C-534/22 P, nepublicată, EU:C:2023:802, punctul 30).

164 În consecință, prezentul motiv trebuie examinat în lumina articolului 12 alineatul (1) din cartă.

165 Astfel, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) din cartă, „[o]rice persoană are dreptul la libertatea de întrunire pașnică și la libertatea de asociere la toate nivelurile și în special în domeniile politic, sindical și civic, ceea ce implică dreptul oricărei persoane de a înființa împreună cu alte persoane sindicate și de a se afilia la acestea pentru apărarea intereselor sale”.

166 În plus, articolele 27 și 28 din cartă prevăd că „[l]ucrătorilor sau reprezentanților acestora li se garantează, la nivelurile corespunzătoare, informarea și consultarea în timp util, în cazurile și în condițiile prevăzute de dreptul Uniunii și de legislațiile și practicile naționale” și că „[l]ucrătorii și angajatorii sau organizațiile lor au dreptul, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu legislațiile și practicile naționale, de a negocia și de a încheia convenții colective la nivelurile corespunzătoare și de a recurge, în caz de conflicte de interese, la acțiuni colective pentru apărarea intereselor lor, inclusiv la grevă”.

167 În sfârșit, trebuie amintit că, potrivit articolului 24b din statut, „[f]uncționarii beneficiază de dreptul la asociere; aceștia pot fi, în special, membri ai organizațiilor sindicale sau profesionale ale funcționarilor europeni”.

168 În acest cadru, din jurisprudență rezultă că instituțiilor Uniunii le revine sarcina de a nu face nimic care ar putea împiedica exercitarea libertății sindicale recunoscute de dispozițiile menționate la punctele 165-167 de mai sus (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 ianuarie 1990, Maurissen și Uniunea Sindicală/Curtea de Conturi, C-193/87 și C-194/87, EU:C:1990:18, punctul 12).

169 Libertatea sindicală recunoscută astfel funcționarilor și agenților Uniunii implică dreptul OSP de a desfășura orice activitate licită în apărarea intereselor profesionale ale membrilor lor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 ianuarie 1990, Maurissen și Uniunea Sindicală/Curtea de Conturi, C-193/87 și C-194/87, EU:C:1990:18, punctul 13 și jurisprudența citată).

170 Rezultă de aici, pe de o parte, că instituțiile Uniunii trebuie să accepte ca OSP să își exercite misiunile de reprezentare și de concertare în toate domeniile care interesează personalul și, pe de altă parte, că acestea nu pot penaliza în nicio formă funcționarii sau agenții ca urmare a activităților lor sindicale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 ianuarie 1990, Maurissen și Uniunea Sindicală/Curtea de Conturi, C-193/87 și C-194/87, EU:C:1990:18, punctele 14 și 15).

171 În speță, trebuie constatat că, în temeiul deciziei atacate, reclamanta continuă să beneficieze de facilitățile prevăzute la articolul 13 din acord în calitate de OSP recunoscută în vederea desfășurării activității sale sindicale, astfel încât, deși nu dispune de aceleași prerogative și nici de aceleași resurse ca o OSP reprezentativă, ea își păstrează totuși posibilitatea de a-și îndeplini misiunile de reprezentare și de concertare cu privire la toate chestiunile care interesează personalul.

172 În plus, decizia atacată nu se opune nicidecum ca reclamanta să își recupereze statutul de OSP reprezentativă în ipoteza în care ar atinge din nou pragul de reprezentativitate prevăzut de acord.

173 Pe de altă parte, decizia atacată nu creează niciun obstacol nici în calea libertății de întrunire pașnică, nici în calea libertății de asociere a membrilor reclamantei, în vederea apărării intereselor lor, nici în calea dreptului lor de a fi informați și de a fi consultați în timp util, în special în cadrul comitetului pentru personal instituit în mod specific prin statut.

174 În această privință, trebuie amintit că, potrivit articolului 9 alineatul (3) din statut, comitetul pentru personal reprezintă interesele întregului personal în raporturile cu instituția și asigură o legătură permanentă între instituție și personal, contribuind totodată la buna funcționare a serviciilor prin faptul că le oferă angajaților posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 octombrie 2023, Aquino/Parlamentul, C-534/22 P, nepublicată, EU:C:2023:802, punctul 32).

175 În sfârșit, decizia atacată nu se opune nicidecum ca alte OSP reprezentative în cadrul Consiliului să apere interesele aderenților reclamantei cu ocazia negocierii și încheierii unor acorduri precum cele reglementate de articolul 10c din statut, nici ca aderenții săi să recurgă la acțiuni colective pentru apărarea intereselor lor, inclusiv la grevă.

176 În aceste condiții, nu se poate considera că decizia atacată, care nu este adoptată ca urmare a activităților sindicale desfășurate de reclamantă, ci este, în temeiul acordului, justificată de constatările executorului judecătoresc potrivit cărora aceasta nu a atins pragul de reprezentativitate prevăzut de acordul menționat nici la prima și nici la a doua dată de referință, urmărește să o penalizeze sau să împiedice exercitarea libertății sindicale a aderenților săi, precum și drepturile pe care aceștia din urmă le au în temeiul articolului 12 alineatul (1) din cartă, precum și al articolelor 27 și 28 din aceasta.

177 În această privință, trebuie să se constate că reclamanta nu a susținut și *a fortiori* nu a dovedit că dispozițiile acordului care reglementează punerea la dispoziția OSP a resurselor și a mijloacelor pentru a le facilita activitatea sindicală, după cum este vorba despre OSP reprezentative sau OSP recunoscute, constituie o restrângere a exercițiului drepturilor garantate de articolele 12, 27 și 28 din cartă, precum și de articolul 24b din statut.

178 În consecință, al treilea motiv trebuie respins ca nefondat, la fel ca și concluziile în anulare în totalitate.

B. Cu privire la concluziile în despăgubire

179 Reclamanta arată că publicarea rezultatelor primei proceduri de verificare, la 30 noiembrie 2022, fără consultare nici cu ea, nici cu celelalte două OSP cosemnatare în cauză și în mod precipitat, constituie o încălcare suficient de gravă a principiului bunei administrări în privința sa, care i-a cauzat un prejudiciu moral ca urmare a atingerii aduse reputației sale. Ea solicită obligarea Consiliului la plata unui euro simbolic în acest temei.

180 Consiliul contestă afirmațiile reclamantei.

181 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii este subordonată îndeplinirii unui ansamblu de condiții, și anume existența unei încălcări suficient de grave a unei norme de drept al cărei obiect este conferirea de

drepturi particularilor, caracterul real al prejudiciului și existența unei legături de cauzalitate între încălcarea obligației care revine autorului actului și prejudiciul suferit de părțile vătămate (a se vedea Hotărârea din 27 aprilie 2023, Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro ș.a./Comisia, C-549/21 P, nepublicată, EU:C:2023:340, punctul 113 și jurisprudența citată).

182 În speță, reclamanta invocă, în susținerea prezentelor concluzii în despăgubire, numai același motiv de nelegalitate precum cel pe care l-a prezentat în susținerea concluziilor sale în anulare, în special a treia critică din cadrul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiată pe încălcarea principiului bunei administrări ca urmare a publicării, la 30 noiembrie 2022, a rezultatelor primei proceduri de verificare.

183 Or, din cuprinsul punctului 146 de mai sus rezultă că a treia critică din cadrul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, invocată în susținerea concluziilor în anulare, a fost respinsă ca nefondată.

184 Prin urmare, prima condiție menționată la punctul 181 de mai sus, care permite angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii și privește existența unei încălcări a unei norme de drept având ca obiect conferirea de drepturi particularilor nu este îndeplinită.

185 În consecință, fără a fi necesar să se examineze celelalte condiții de angajare a răspunderii instituțiilor Uniunii, concluziile în despăgubire trebuie respinse.

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată

186 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune, conform concluziilor Consiliului, obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii de măsuri provizorii.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a noua extinsă)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Federația Funcției Publice Europene – secția Consiliu (FFPE – secția Consiliu) la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii de măsuri provizorii.

Papasavvas Truchot Kanninen

Sampol Pucurull Tóth

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 11 decembrie 2024.

Semnături